

Bezinning 347: Horen – zaaien – het Woord

Marcus 4,1-20 = wekdagen 3° week woensdag

Het Woord

Weer ging Hij naar het meer om de mensen te onderwijzen. Er kwam een enorme menigte om Hem heen staan. Daarom ging Hij in de boot op het meer zitten, terwijl de menigte op de oever bleef staan. Hij onderwees hen uitvoerig en sprak hen toe in gelijkenissen. Hij zei: 'Luister. Iemand ging eens naar zijn land om te zaaien. Tijdens het zaaien viel een deel van het zaad op de weg, en de vogels kwamen en aten het op. Een ander deel viel op de rotsachtige grond, waar maar weinig aarde was, en het schoot meteen op omdat het niet diep in de grond kon doordringen. En toen de zon opkwam, verschroefde het jonge groen, en omdat het geen wortel had, droogde het uit. Weer ander zaad viel tussen de distels, en de distels schoten op en verstikten het en het bracht geen vrucht voort. Maar er waren ook zaadjes die in goede grond vielen en wel vrucht voortbrachten: ze schoten op en groeiden en droegen vrucht, sommige leverden het dertigvoudige op, andere het zestigvoudige en weer andere het honderdvoudige.' En Hij zei: 'Wie oren heeft om te horen, moet goed luisteren!'

Toen Hij weer alleen was met zijn volgelingen en met de twaalf, stelden ze Hem vragen over de gelijkenissen. Hij zei tegen hen: 'Aan jullie is het geheim van het Koninkrijk van God onthuld. Maar zij die buiten blijven staan, krijgen alles te horen in gelijkenissen, "opdat ze scherp zien, maar geen inzicht hebben, opdat ze goed horen, maar niets begrijpen, anders zouden ze zich bekeren en vergeving krijgen."

Hij zei tegen hen: 'Begrijpen jullie deze gelijkenis niet? Hoe zullen jullie alle andere gelijkenissen dan begrijpen? De zaaier zaait het woord. Sommigen zijn als het zaad dat op de weg valt: het woord wordt wel gezaaid, maar wanneer ze het gehoord hebben, komt meteen Satan om het woord weg te graaien dat in hen gezaaid is. Anderen zijn als het zaad dat op rotsgrond is gezaaid: wanneer zij het woord hebben gehoord, nemen ze het meteen met vreugde in zich op, maar in hen schiet het geen wortel, ze zijn te oppervlakkig, en als ze vanwege het woord worden beproefd of vervolgd, houden ze geen ogenblik stand. Weer anderen zijn als het zaad dat tussen de distels is gezaaid: ze hebben het woord wel gehoord, maar de zorgen om het dagelijks bestaan en de verleiding van de rijkdom en hun verlangens naar allerlei andere dingen komen ertussen en verstikken het woord, zodat het zonder vrucht blijft. Maar er zijn ook mensen die zijn als het zaad dat op goede grond is gezaaid: zij horen het woord en aanvaarden het en dragen vrucht, sommigen dertigvoudig, anderen zestigvoudig en weer anderen honderdvoudig.'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Drie woorden vormen de rode draden, waarrond heel deze tekst gestructureerd is: horen, zaad en het Woord.

Horen. Het is het eerste gebod in de Schrift. God spreekt! En als God spreekt is het van levensbelang om te luisteren. Echt te luisteren. Wat is de norm, waaraan we weten of we echt naar God luisteren? In deze tekst is het duidelijk: als Gods Woord in ons veelvoudig vrucht draagt. Horen blijkt niet zo eenvoudig te zijn. Drie groepen slagen er niet in. Maar het goede nieuws, dat bemoedigt, is: het Woord draagt wel degelijk vrucht in een groep mensen en wel overvloedig!

Het tweede woord bestaat eigenlijk uit drie woorden, die als een drieling helemaal bij elkaar horen: zaaier, zaad, zaaien. De context laat geen twijfel bestaan: Jezus is de zaaier en Hij zaait het Woord van God. Toch zegt Jezus dat niet. Hij spreekt niet over zichzelf en zijn zending. Hij spreekt over het Koninkrijk van God. Hij is slechts de dienaar van zijn Vader en het Rijk van de Vader. En toch is Hij de zaaier, die kwistig en zonder berekening het zaad overal uitstrooit. Het lijkt erop dat Hij zich gewoon geen zorgen maakt over de vraag of het zaad vruchten draagt. Hij vertrouwt er simpelweg op dat voldoende zaad diepe wortel schiet in mensen en in hen en door hen vruchten draagt, zelfs overvloedig.

Het derde woord is 'het Woord'. We zitten plots ver van de landbouwer en de aarde. Jezus heeft ons binnen geleid in het spirituele niveau. Hij laat 'het Woord' achtmaal vallen. De volheid en voltooiing die nog verder gaan dan de zeven van de sabbat. Het Woord van God draagt vrucht, zo zeker als God God is! Meer nog: het draagt vrucht tot aan de goddelijke limiet. Een limiet zonder limiet. Want ook het getal honderd drukt net als het getal acht de goddelijke volheid uit. Wie barst niet in luid applaus uit bij zoveel vertrouwen en bemoediging! God is iets nieuws begonnen in de geschiedenis, de opbouw van zijn Rijk, en het zal er komen, niet aarzelend, armtierig en voorzichtig pover, maar uitbundig en in de goddelijke volkomenheid.

Het Woord in mijn leven

Oefen ik me steeds meer om naar Gods Woord te luisteren?

Vertrouw ik erop dat mijn geloofsverkundiging voldoende vruchten draagt in andere mensen?

Geloof ik in de kracht van Gods Woord?

Bidden met het Woord

God en Vader,
Gij spreekt door Jezus.
Hij zaait overal Uw Woord,
kwistig en zorgeloos,
vol vertrouwen in zijn groeikracht
en in Uw mensen.
We delen in Uw goddelijke vreugde
dat Uw Woord vruchten draagt,
breed, diep, ruim en weids,
overvloedig, heerlijk en hoopvol.
Niet een beetje, ergens verborgen,
Maar openlijk en tot Uw goddelijke limiet,
een limiet zonder limiet.
Maak van mij een goede toehoorder.
Maak van mij een loyale zaaier,
iemand die Uw Woord rondstrooit.
Maak mij tot goede aarde,
waarin Uw Woord diep wortelt schiet
en overvloedig vrucht draagt.
En ja, Gij vertrouwt erop
dat dit alles zal gebeuren.
Dank voor zoveel vertrouwen. Amen.

© Eric Haelvoet 2015